

om det Spørgsmaal, er i den Kommissionsbetænkning, der blev afgivet, saa vidt jeg husker, i 1906. Vi var vist 18 Medlemmer i den Kommission, og hvis jeg husker rigtigt, var der kun 4, der stemte for en Dampfærgeforsbindelse — ikke mellem Kalundborg og Aarhus, men mellem Hou og Refsnæs, og de Oplysninger, der i Bilagene til denne Betænkning er givne om, hvad det vilde koste, navnlig for Godstrafikkens Vedkommende, tror jeg, det endnu vilde have stor Interesse for ærede Medlemmer at sætte sig ind i. Oplysningerne var udarbejdede, hvis jeg ikke husker fejl, af daværende Direktør for Regnskabsafdelingen Rimestad. — Jeg er fuldstændig enig med det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Jensen-Grimsbjerg) i, at for Persontrafikken over Kalundborg—Aarhus vil det være fuldt tilstrækkeligt, og efter min Mening langt mere bekvemt for de rejsende, at have hurtigsejlende Dampskibe og ikke Færger, og jeg tror ogsaa, at det vil være fuldt tilstrækkeligt for Postbesørgelsen. Derimod ved jeg udmærket godt, at der ikke kan sendes Gods paa Jernbanevogne derover, men en Transport paa Færger vil blive meget, meget dyr.

Efter de Udtalelser, der faldt, navnlig fra det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (S. Thomsen), skulde man tro, at vi stod overfor en stor Guldgrube, som vi kunde tage af; naar vi blot vilde vedtage Love, var der ingenting i Vejen med Hensyn til Betalingen. Jeg mener nu alligevel, at der kan være Grund til at være noget mere forsigtig. Det ærede Medlem talte stærkt for Lille Bælts Broen. Hvis mine Erfaringer fra mine mange Rejser mellem Jylland og København slaar til, er Forholdet det, at hvis vi skulde have en fast Forbindelse mellem Øerne og Jylland, er der større Trang til en mellem Nyborg og Korsør end mellem Fredericia og Strib, men jeg ved ikke, om der er nogen, der tænker paa, at vi skulde have en fast Forbindelse mellem Nyborg og Korsør. Forholdet er faktisk det, hvis jeg er rigtigt underrettet, at der af Godsvogne i samme Tidsrum kan besørge langt flere over Lille Bælt end over Store Bælt, og de skal som Regel hele Ruten igennem; saa det kan ikke nytte, at man kan stoppe dem til baade i Nyborg og Korsør; naar de ikke der kan komme over fra den ene Side til den anden, hjælper det ikke synderligt, at de kommer over Lille Bælt. Nej, jeg tror, at vi alligevel, som det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Jensen-Grimsbjerg) sagde, skal spørge noget mere om, hvad det koster, og om vi har Raad til det. Der er under den

nuværende højtærede Ministers Ledelse vedtaget Foranstaltninger, af hvilke en hel Del endnu kun staar paa Papiret; saaledes at der næsten intet af det vedkommende Anlæg er udført, til Hundreder af Millioner Kroner. Ja, vi er endogsaa nu kommet saa vidt, at der slet ikke spørges om, hvad det Forslag, som her foreligger, egentlig koster. Ministeren siger, at ingen af os ved, hvad det vil koste, man kan ikke opstille noget Overslag, som man kan gøre Regning paa vil holde, og det er rigtigt. Men naar Forholdene er saa vanskelige, som de er nu, synes jeg, at man dog skulde tænke en lille Smule paa, hvad det koster, inden man gaar alt for vidt i sine Ønsker. Ønsker kan vi nok have, men der er ogsaa noget, som hedder, at der skal betales, og jeg synes, at navnlig i dette Øjeblik er Forholdene af en saadan Beskaffenhed, at man skulde betænke sig noget paa at komme frem med alt for mange Ønsker. At der kan trænges til Forbedringer af vore Trafikforhold, er rigtigt, det har der været Trang til i mange Aar, men der er ogsaa noget, der hedder at sætte Stævne efter Evne. Det maa man gøre i det private Liv, og jeg mener, at man ogsaa af gode Grunde maa gøre det i Staten.

S. Thomsen: Det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Jensen-Grimsbjerg) berørte Bekostningsspørgsmaalet, men tilføjede: Det gør ikke saa meget, hvad noget koster, naar man blot faar noget for Pengene. Det var ogsaa ud fra den Betragtning, jeg slog paa Guldsækken, om jeg saa maa sige, idet jeg udtalte Ønske om at faa Kommunikationsmidlerne udviklet, thi ad den Vej faar man som Regel noget for sine Penge. Hvis man stadig skal være bange for, hvad det koster at ofre noget paa vort Trafikvæsen, ja, saa kommer vi ikke videre, saa fortsætter vi Fortidens Synder, og jeg i alt Fald vil, saa længe jeg har den Ære at sidde i den danske Rigsdag, ikke være med til at begaa lignende Synder, som jeg mener, Fortiden har begaaet paa dette Omraade. Jeg vil spørge enhver, der sidder i Tinget, om man ikke, hvis de Forslag, som laa paa Rigsdagens Bord i 1898—99, var blevet vedtaget, nu vilde have anset det for at have været yderst klogt, fornuftigt og fremsynet overfor Samfundsforholdene i det hele taget. Derfor mener jeg, at vi ikke skal lade Tiden løbe fra os, vi maa over de Bekostninger, vi maa skabe saadanne Forhold, at der virkelig kan tjenes Daler paa Daler herhjemme i Danmark. Det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Jørgen Ber-